Lietas Nr. 19710136023
K77-0489-26/77
ECLI:LV:RPT:2026:0105.19710136023.4.S

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2026.gada 5.janvārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Diāna Dzērviniece,

piedaloties prokurorei Laurai Šakinai, aizstāvjiem Sandrai Kundziņai, Ievai Betkerei, Ivetai Vietniecei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi).

Tiesa, pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus,

konstatēja:

/Persona A/izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā, un proti:

2023.gada 31.maijā ap plkst.19.15 /Persona A/, mantkārīgu motīvu vadīta, svešas kustamas mantas nolaupīšanas nolūkā atrodoties tirdzniecības centra /Nosaukums A/ /Adrese A/, SIA /Nosaukums B/ veikala tirdzniecības zālē, tirdzniecības zālē no tirdzniecības preču stendiem paņēma un, domādama, ka viņas darbības neviens nenovēro, savā līdzi paņemtajā somā paslēpa divus "Adidas pulseboost HD" apavu pārus 139,95*euro* vērtībā katru, 279,90 *euro*kopējā vērtībā. Pēc tam /Persona A/ ar somā paslēptajām precēm izgāja no SIA /Nosaukums B/ veikala tirdzniecības zāles, par minētajām precēm nesamaksājot veikala kasē.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /Persona A/ nolaupīja SIA /Nosaukums B/ piederošo kustamo mantu 279,90*euro* vērtībā, tas ir nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Turklāt /Persona A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā, un proti:

2023.gada 15.jūnijā ap plkst.16.00 /Persona A/, atrodoties alkohola ietekmē, mantkārīgu motīvu vadīta, svešas kustamas mantas nolaupīšanas nolūkā atrodoties tirdzniecības centra /Nosaukums A/ /Adrese A/, SIA /Nosaukums B/ veikala tirdzniecības zālē, tirdzniecības zālē no tirdzniecības preču stendiem paņēma un, domādama, ka viņas darbības neviens nenovēro, savā līdzi paņemtajā somā paslēpa šādas preces:

- apavus "Skecher" 89,95 *euro* vērtībā;

- apavus “Timberland” 79,95 *euro* vērtībā;

- cepuri “New era” 29,95 *euro*vērtībā. Pēc tam /Persona A/ ar somā paslēptajām precēm izgāja no SIA /Nosaukums B/ veikala tirdzniecības zāles, par minētajām precēm nesamaksājot veikala kasē.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /Persona A/ nolaupīja SIA /Nosaukums B/ piederošo kustamo mantu 199,85*euro* vērtībā, tas ir nelielā apmērā.

Ar savām darbībām /Persona A/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētā /Persona A/ saprata viņai celtās apsūdzības būtību un savu vainu viņai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2023.gada 31.maijā), Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2023.gada 15.jūnijā), atzina pilnībā.

Apsūdzētā /Persona A/ piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, lūdza tiesu pierādījumu pārbaudi neizdarīt, paskaidrojot, ka viņai ir zināma pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas. Apsūdzētās /Persona A/ lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu ir atbalstījusi viņas aizstāve, pret to savus iebildumus nav izteikusi prokurore.

Krimināllieta tika iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Apsūdzētās /Persona A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (izdarīts 2023.gada 31.maijā), un pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas (izdarīts 2023.gada 15.jūnijā), tiesa atzīst par pareizu.

Apsūdzētās /Persona A/ vaina divu patstāvīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2023.gada 31.maijā) un Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2023.gada 15.jūnijā), ir pilnībā pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, pierādījumu analīze nav nepieciešama, un par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētā /Persona A/ ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.panta nosacījumus un saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētās /Persona A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi, kas paredzēti Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

Pārbaudot apsūdzētās /Persona A/ personu raksturojošos datus noskaidrots, ka viņa uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi bija sodīta, pēdējo reizi notiesāta ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 12.februāra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas (pieci noziedzīgi nodarījumi), par katru noteikts sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības noteikts – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 (trīs) mēnešiem. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 21.jūlija lēmumu /Persona A/ noteikts galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020.gada 24.novembra spriedumu noteiktajam sodam daļēju pieskaitīts sods, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 12.februāra spriedumu – brīvības atņemšana uz 1 gadu 2 mēnešiem un 164 sabiedriskā darba stundas. Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2022.gada 20.jūnija lēmumu, ievērojot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2021.gada 16.decembra lēmumu lietā, /Persona A/ noteiktais un neizciestais sods – sabiedriskais darbs 164 stundas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 41 dienu (lietas 1.sējuma 59. – 79.lapa, 109.lapa, 120. – 154.lapa), ar vidējo izglītību, pēc apsūdzētās vārdiem: strādā neoficiāli; viņai ir piešķirts bezdarbnieka statuss; maznodrošinātas vai trūcīgas personas statuss nav piešķirts; invaliditāte nav noteikta, neprecējusies, viņas apgādībā personu nav (lietas 1.sējuma 54., 56., 57.lapa), pēc apsūdzētās vārdiem: viņas deklarētā dzīves vieta pašlaik ir /Adrese B/ (lietas 1.sējuma 55); faktiskā dzīves vietas adrese – /Adrese C/, kur dzīvo kopā ar civilvīru un viņa māti, par kuru rūpējas, pēc apsūdzētās vārdiem: viņai ir vairākas hroniskas saslimšanas, invaliditāte nav noteikta; jau sešus gadus nelieto narkotikas, pašlaik veselības stāvoklis ir uzlabojies.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētās /Persona A/ atbildību mīkstinošu apstākli, attiecībā uz katru no viņai inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa atzīst to, ka viņa ir pilnībā atzinusi savu vainu un izdarīto nožēlo.

Tiesa neatstāj bez ievērības faktu, ka /Persona A/, piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, paātrināja krimināltiesisku attiecību noregulēšanu un atviegloja tiesas procesu, proti, izmantoja savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējās vienkāršāku procesa veidu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet pastiprina vainas atzīšanu un nožēlošanu (*skat. Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa lēmumu lietā Nr.SKK-232/2008*), un tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, kā personību raksturojošs faktors.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētās /Persona A/ atbildību pastiprinošu apstākli, attiecībā uz katru no viņai inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, par apsūdzētās /Persona A/ atbildību pastiprinošu apstākli, attiecībā uz 2023.gada 15.jūnijā izdarīto noziedzīgu nodarījumu, tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*skat.* A.Judins. *Krimināls sods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp*).

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par krimināl pārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Nosakot sodu apsūdzētajai /Persona A/ tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt vainīgo personu, atturēt citas personas no noziegumu izdarīšanas. Soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, katrā no gadījumiem izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai.

Ņemot vērā augstāk norādīto, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, to, ka apsūdzētā /Persona A/ ir izdarījusi divu patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, kas apdraud personu mantiskās intereses, radīto kaitējumu, visus apsūdzētās atbildību mīkstinošos un pastiprinošus apstākļus, apsūdzētās personu raksturojošos datus, to, ka iepriekš /Persona A/ piespriestie sodi ir izciesti, jaunus likumpārkāpumus kopš 2023.gada 15.jūnija /Persona A/ nav izdarījusi, kā arī ņemot vērā prokurores tiesas debatēs pausto viedokli par apsūdzētajai /Persona A/ nosakāmo sodu, tiesa uzskata, ka soda mērķa sasniegšanai, kas ir ne tikai vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kā arī lai aizsargātu sabiedrības drošību un šajā lietā panāktu krimināltiesisko taisnīgumu, /Persona A/ ir nosakāms Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais alternatīvais sods - sabiedriskais darbs, tādā veidā gan sodot viņu – piespiedu kārtā iesaistot sabiedrībai nepieciešamo darbu bezatlīdzības veikšanā, gan nepakļaujot viņu ieslodzījumam.

Tiesas ieskatā tieši sods sabiedrisko darbu veidā ir samērīgs un atbilstošs ne vien soda represīvo, bet arī preventīvo mērķu sasniegšanai, jo nevis soda bardzība, bet gan tā neizbēgamība nodrošina gan soda efektivitāti, gan tā audzinošo raksturu.

Tiesa nekonstatē apstākļus, kas atbilstoši Krimināllikuma 40.panta trešajā daļā noteiktajam, liegtu apsūdzētajai /Persona A/ izpildīt sabiedrisko darbu.

Sods – sabiedriskais darbs - apsūdzētajai /Persona A/ nosakāms Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētās sankcijas robežās, bet virs vidējā apmēra, jo atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Atbilstoši Krimināllikuma Pārejas noteikumu 34.punktam, šā likuma regulējums par soda noteikšanu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un pēc vairākiem spriedumiem, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim, ir piemērojams attiecībā uz personām, kuras noziedzīgos nodarījumus izdarījušas līdz 2024.gada 31.decembrim.

Galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības apsūdzētajai /Persona A/ ir nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas (*likuma redakcijā līdz 2024.gada 31.decembr*im) nosacījumiem.

Nosakot apsūdzētajai /Persona A/ sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, tiesa ņem vērā 2008.gada 01.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" norādīto, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Ievērojot to, ka apsūdzētā /Persona A/ ir izdarījusi divus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus (mazāk smagus noziegumus), uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi bija sodīta, tiesa uzskata, ka, nosakot sodu /Persona A/ pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu (*likuma redakcijā līdz 2024.gada 31.decembrim*), soda mērķa sasniegšanai efektīvākais līdzeklis būs piemērot daļēji sodu saskaitīšanas principu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu, soda termiņā /Persona A/ ieskaitāms šī kriminālprocesa ietvaros aizturēšanā pavadītais laiks no 2023.gada 15.jūnija plkst.17.00 līdz 2023.gada 16.jūnija plkst.13.00, kas atbilst 8 (astoņām) sabiedriskā darba stundām.

Krimināllietā, pirmstiesas procesā, tika pieteikts cietušās SIA /Nosaukums B/ pieteikums par radītā mantiskā zaudējuma, kopējā apmērā 279,90 EUR kompensāciju.

Cietušās SIA /Nosaukums B/ pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta 4^1.daļu, kompensācijas pieteikumu izskata neatkarīgi no cietušā klātbūtnes.

Apsūdzētā /Persona A/ tiesas sēdē atzina cietušās SIA /Nosaukums B/ pieteikumu par radītā mantiskā zaudējuma kompensāciju, piekrita cietušās noteiktā mantiskā zaudējuma apmēram.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa uzskata, ka cietušās SIA /Nosaukums B/ par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs ir pamatots, mantiski zaudējumi cietušajai SIA /Nosaukums B/ ir nodarīti apsūdzētās /Persona A/ noziedzīgu darbību rezultātā un nav atlīdzināti, līdz ar ko cietušās SIA /Nosaukums B/ pieteikums par radītā mantiskā zaudējuma 279,90 EUR apmērā kompensāciju ir apmierināms.

Kompensācijas samaksāšanas pienākums cietušajai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, uzliekams apsūdzētajai /Persona A/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesa konstatē lietā procesuālo izdevumu esamību. Apsūdzētās /Persona A/, kura vēlējās aizstāvja piedalīšanos, aizstāvības nodrošināšanai krimināllietas iztiesāšanā, pēc norīkojuma tika pieaicinātas zvērinātas advokātes Sandra Kundziņa, Ieva Betkere un Iveta Vietniece, kurām par veikto darbu valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības /Persona A/ no valsts budžeta izmaksāti kopumā 240,00 EUR, ko veido izdevumi par apsūdzētās /Persona A/ aizstāvības nodrošināšanu tiesā, aizstāvju iepazīšanos ar krimināllietas materiāliem, sniegtajām

juridiskajām konsultācijām. Advokātam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu personai, kura nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, samaksas apmēru un ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumi Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" un Ministru kabineta 2018.gada 27.marta noteikumi Nr.183 "Grozījumi Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumos" Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību".

Tiesa uzskata, ka minēto procesuālo izdevumu atlīdzināšanas pienākums uzliekams apsūdzētajai /Persona A/ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas nosacījumiem. Konkrētajā kriminālprocesā nav konstatēti Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētie nosacījumi, kuriem iestājoties, /Persona A/ ir tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvju palīdzību.

Spriedumam stājoties likumīgā spēkā dokumentus: 2 (divus) CD-R diskus ar videonovērošanas kameru ierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 135.panta otro daļu un 374.panta pirmo daļu, - turpināt glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520.pantu, 523.panta pirmo prim daļu, 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda:

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2023.gada 31.maijā), un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 180 (viens simts astoņdesmit) stundām.

/Persona A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2023.gada 15.jūnijā), un sodīt ar sabiedrisko darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu (*likuma redakcijā līdz 2024.gada 31.decembrim*) daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /Persona A/ noteikt – sabiedrisko darbu uz 310 (trīs simti desmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu un piekto daļu soda termiņā /Persona A/ ieskaitīt šajā kriminālprocesā aizturēšanā pavadīto laiku no 2023.gada 15.jūnija plkst.17.00 līdz 2023.gada 16.jūnija plkst.13.00, kas atbilst 8 (astoņām) sabiedriskā darba stundām.

Izskaidrot, ka /Persona A/ ir pienākums pieteikties sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, kuras darbības teritorijā atrodas viņas faktiskā dzīvesvieta, desmit darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas spriedums.

Piedzīt no /Persona A/ par labu SIA /Nosaukums B/ mantisko zaudējumu 279,90 EUR (divi simti septiņdesmit deviņi*euro*, 90 centi) apmērā.

Noteikt /Persona A/ termiņu kaitējuma kompensācijas labprātīgai atlīdzināšanai – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, maksājuma veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Piedzīt no /Persona A/ valsts labā procesuālos izdevumus 240,00 EUR (divi simti četrdesmit*euro*, 00 centi) apmērā par zvērinātu advokātu Sandras Kundziņas, Ievas Betkeres un Ivetas Vietnieces sniegto juridisko palīdzību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu /Persona A/ procesuālie izdevumi 240,00 EUR (divi simti četrdesmit*euro*, 00 centi) apmērā par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā labprātīgi jāsamaksā 30 (trīsdesmit) dienu laikā pēc tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā – saņēmējs: NMR90001672316, saņēmēja iestāde: Tiesu administrācija, BIC kods TRELLV22, konta

Nr.LV05TREL819045814800B, maksājuma veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.

Spriedumam stājoties likumīgā spēkā dokumentus: 2 (divus) CD-R diskus ar videonovērošanas kameru ierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas, - uzglabāt kopā ar lietu.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā (Valērijas Seiles ielā 10, Rīgā).

Pilns spriedums sagatavots un pieejams 2026.gada 29.janvārī.

Tiesnese D.Dzērviniece